

РОЗІС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 43 (1043) • Субота, 4 березня 1995 року • Ціна договірна

Крим: Верховна Рада без Президії та без Голови

У ході вечірнього засідання сесії Верховної Ради Автономної Республіки Крим 2 березня було прийнято постанову «Про заяву Голови Верховної Ради Криму Сергія Цекова». Відповідно до цього документа Сергій Цеков до достроково увіленню з посади Голови Верховної Ради Криму. Однак остаточно з цієї посади він піде з моменту обрання нового Голови Верховної Ради.

На сесії було також прийнято Закон Республіки Крим «Про визнання Закону Кримської Автономної Радянської Соціалістичної Республіки про органи державної влади Кримської АРСР від 10 вересня 1991 року таким, що втрачає силу» в зв'язку з прийнятими раніше Конституцією Республіки Крим і Законом «Про ад Криму». В прийнятті також на вечірньому засіданні ще однієї постанови Верховної Ра-

ди Криму визначається механізм дострокового увіленню з посади Голови Верховної Ради Криму. Згідно з прийнятою постановою Голова Верховної Ради Криму може бути достроково увіленний з посади, а тому числі і за його письмовою заявою. При достроковому увіленні Голови Верховної Ради Криму з посади рішення про це, згідно з постановою, приймається, в тому числі і відкритим голосуванням, якщо дострокове увіленню з посади здійснюється в зв'язку з поданням особистої заяви. Всі ці постанови і Закон були прийняті депутатами в одному пакеті. 3 75 депутатів 66 проголосували за прийняття цього пакета законів і постанов, 8 проголосували проти, тих, які утрималися, не було. Депутати почали міжфракційну нараду для обговорення кандидатур на посаду Голови Верховної Ради Криму.

Робоча поїздка Президента України

Президент України Леонід Кучма, який здійснює робочу поїздку до ряду областей країни з питань підготовки й проведення весняно-польових робіт, прибув до Херсона.

У програмі Президента — відвідини господарств Херсонської, Миколаївської й Вінницької областей. Леонід Кучма побуває на полях, ознайомиться з поточною ситуацією, ознайомиться з умовами праці й побудує сільських трудівників. У суботу в Вінницькій області відбудеться засідання Ради першопри Президенті України.

Читайте в суботньому випуску:

2-5 стор.

Перший тиждень весня: радість й печалі

6 стор.

Композитор Олександр Морозов: «У жінки загворив голос предків»

Весна пробуджує і землю, і серця

Поки одні на митингах чин з високим трибуна лякають нас голодом чи обіцяють «нагодувати народ», поки інші чекають, ніби хтось і справді їх нагодує, облаштує їм безхмарне життя, треті — як приходить час — беруть до рук вілкі і з простими словами «Боже, допоможи!» — роблять діло. Щоб і хліба вистачало, і до хліба. Відрадно, що саме їх стає дедалі більше.

Все тече, все змінюється. І ми, зрештою, всі збагнемо просту істину, що найкращим обіцянкам світлого майбуття та «годувальники» народу можуть нас «опасливілювати» тільки з наших тих комор і кишень — з нашої праці.

Хай березень — початок весни (а він колись у наших пращурів був початком нового року) — пробуджує не тільки природу, а й наші душі, нові сили, нові думи. Все оновлюється на одвічному й довичному колі — і зима, і справа, і любов... І нікому тогді кола не розірвати.

Фото Олександра КРЕМКА.

У номері!

Заява прес-центру МЗС України

28 лютого н.р. по державному телеканалу УТ-1 транслювалася передача «Югославія. Мертвий сезон», авторами якої є Валерія Ланікура та Наталія Кудлик.

У зв'язку з цим прес-центр МЗС уповноважений заявити, що зміст зазначеного матеріалу не відображає офіційної точки зору уряду України і має розглядатися як виключно авторська інтерпретація подій на території колишньої Югославії.

Березень — на вітчизняному електрозві

Схоже на те, що березень стане місяцем народження першого українського електрозві: у Дні-

пропетровську завершиться складання такої машини.

Народне господарство відчуває гостру потребу в потужних тяглових агрегатах. Російські та чеські надто дорогі. Наші вчені та спеціалісти розробили агрегат, який, до того ж, значно менше потребує електроенергії. Майже всі матеріали та комплектуючі — вітчизняні.

Паралельно складається другий агрегат.

Наш паспорт уже не молюстакстий...

На брашовці в Міністерстві внутрішніх справ України журналісти першими мали змогу подивитися і отримати довідки українські паспорти. Документ має срібно-обладнану (закордонний паспорт — червоний).

Паспорти вже завезено в області, і незабаром почнеться їх видача.

Від Президента України, Президента Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України

Президент України, Президент Верховної Ради України, Кабінет Міністрів України з глибоким сумом сповіщають, що 2 березня 1995 року на 68-му році життя раптово помер голова Конституційного Суду України, відомий український вчений-правознавець ЮЗЬКОВ ЛЕОНІД ПЕТРОВИЧ. І виключають щиро співчуття рідним та близьким покійного.

10 стор.

Солдат Чонкін повертається

11 стор.

Центр України — яким йому бути?

13 стор.

Через печору на Луганщині — до дровної обсерваторії в Аргентині?

16 стор.

Козацькі жарты у «Курені»

Анатолій КОВЕЛЬНИК, «Голос України»

Тугіше затягати пояса

3 ТАКОЮ жовітливою несправністю промовляють зернистість фермери Лутянщини до жителя великих міст. І ми в нею очікуємо поводитися. Бо ж жовіт — про організмів на колосі, міст широких фермерських полів.

Тепер арміювати це в радів фермерів. Але це вже про бала.

Анатолій КУЗНЕЦОВ, начальник відділу розвитку сільськогосподарських господарств (фермерських) господарства у області має в своєму розпорядженні понад 38 тисяч земель. Це рекорд, бо в середньому по Україні — 22 тисячі, а в західних областях — навіть 5-6 тисяч. І ми робимо, щоб фермерські наділи постійно збільшувалися.

Фермерська земля за ріківми винятків не «вигуляла». Тоді на ній вирощують до 40 тисяч тонн зерна, майже половина якого потрапила в запас держави. Ож, фермери місяці готували хлібом усе об'єкти. А мають вони тільки 24,4 процента орної землі Лутянщини.

Резерв для поповнення радів фермерів є — 2-3 тисячі чоловік. Але до них ми ставимося з прискладом, ніяк, до «першого призову». Бо далеко не кожен зможе долати перешкоди, які не те, що постоїть — постійно є на шляху місцевого господаря. В першу чергу, це — брак фінансово-кредитних, ресурсів, землі, особливо зернопродаткової, достатньої професійної підготовки, гарантій на охорону майна, а також авторитету фермерів.

Сергій ВОРОНКОВ, голова асоціації фермерів області, кандидат сільськогосподарських наук:

— Про авторитет фермерів мені теж хочеться сказати. Хоч як парадоксально, авторитет не за чотири роки не виріс, а виріс. І не самі фермери тут винні, хоч і в серед них винуваті люди.

Головне: загальне зупинилося селян. У більшості майна, здебільшого меншого, у меншості — більшого. Селянська натура до такого стає нерухомою. Підіймають масти у воноги і ті, хто алявисте нескінченні дискусії про дискусії на тему, яка форма власності — колективна чи приватна — краща.

Не треба й протиставляти, треба дати шукати проханням коду керування.

Фермери, звичайно ж, могли б зробити більше, ніж вийшло. Далеко, коли б вистачило відповідного досвіду і знань. Переклад форми власності розвивали й розвивають майже вісімдесят років, а приватну — лише чотири. Давати фермеру переважно набірний семак. Прикладати до нього, а він, блядний, бачить, що нічого не робить. І вже й до основ агротехнології починає ставитися з недовірою: навіщо, мовляк, ти сюди?

Фермерів треба навчати. При Лутянському сільськогосподарському інституті діє фермерський курс, їх закінчили понад сотні чоловік і більше тих, хто ретельно до знань, не вивчався. На халі і на полях. Курси закрили.

Віктор ЛУТЯНИНОВ, фермер (село Розівка Лутянського району):

— Розуміючи про більшу віддачу землі, ми зобов'язані: спершу треба хоча б трохи зрозуміти, що це за земля. Річний приклад: рекламний комбайн «Дон-1500» допускає втрат до 30-40 процента зерна, а німецький комбайн МДВ зводить їх до лише до одного відсотка.

Знаю це на власному досвіді. І от при своєму фермерському господарстві створюю так, на зразок прокатної машини, сільськогосподарські підприємства в Америці та Західній Європі. Фермер може зягати на час збирання (а навіщо йо-

му на доміг? У нас комбайн, а розпушувати зерном — 20 відсотків укороблю. Якщо комбайн не виграє виграє замість великого, це дає прогляд втрати, яких заведе «власницький» комбайн.

Михайло ЖВАНОВИЧ, заступник голови Лутянської міськради:

— Дуже знаєте те, що інші райони купували спроможність населення. Фермерам виробничо-сільськогосподарської продукції теж дорого обходиться. І те, що вони наситили нове ринок, на жалі, не дає певності, що на столі більшості населення буде повний достаток.

І вже ж, на жалі, не те, що фермерський пояс охоплює найбільш мисті області, є. На базі Лутянської, а також Кіровоградської і Чернівецької областей цього року реалізована здійснення програми Європейського співробітництва ТАСІС з структурної перебудови системи агропромислового комплексу України. Лутянщина під цю програму наділено 2,5 мільйона доларів кредиту.

Не стоїть оспівувати проблем ЛПК керівників мист. Голова Лутянської міськради народних депутатів Леонід Данилюк заявив: «У міськраді тверді наміри: поставити зв'язки із сільськогосподарськими виробниками на дострокову оренду, перекласти на них частину витрат. Для цього я доцільно створити на колосі широкій фермерській поліс.

Оптимістично настроєний і консультант народних депутатів Леонід Данилюк заявив: «У міськраді тверді наміри: поставити зв'язки із сільськогосподарськими виробниками на дострокову оренду, перекласти на них частину витрат. Для цього я доцільно створити на колосі широкій фермерській поліс.

Почнемося фермерського поясу. Можливо, тоді не будемо проклинаати відірвані у власному. Лутянська область».

Резонанс Час удосконалити велосипед!

ПРОЧИТАЙ в «Голосі України» № 18 (1018) статтю «Прогнозування об'єкта» — щодо проблем відновлення й переробки старого велосипеду. Міркуючи про те, що можна об'єктувати з цього велосипеду, а пригадає що це. Кожен це буде великою татенкою, а ніш...

Протягом 1947-1948 років довелося мені служити в Німеччині (18-та окрема армія) в районі Баварії. Переходилося з одного завдання на інше. А в Німеччині (а в рахунок репараций) усе, що підпадало під міхуролу уряду. Нам було доручено демонтувати обладнання Фабрикатів, у тому числі і Лейпцига.

Коли об'єктували було демонтовано, ми з подивом роздивлялися продукцію, що залишилася, котра не підлягала репараций. Там був баварський і диншлов, диншлов, виділіла мотилла в упалюках, синтетичне різке пальне, синтетичний каучук, волокна. Навіть ескадри. Наші солдати носили в кишенях Лейпцига і диншлов, диншлов, виділіла мотилла, ми називали це «дипломатом».

От що так було витягнути вже тоді...

З багатьох розвінчаних проблем розповім одну. Вона була пов'язана з велосипедом. Тут здійснювалася повна переробка. І лише після цього залишки преувеличували у фінанси і реалізували як нічне пально для підприємств і населення. Велосипеди знаходилися не треба. Треба було лише відокремити. Це майже зробили лаші японці. Хай не турбуйтесь в кишенях, не скриваються на трудності, а беріться до справи. А що виходить: тортівка, тортівка, тортівка, тортівка, тортівка.

Вибачте, може трохи грубо висловлююся. Але час нимаєтс рідних діл.

З повагою

В. СЕРЕБРЯНСКИЙ.

Керч.

Фоторепортаж

Нема проблем

Нема проблем! — кажуть ділові люди і беруться за справу. Цей вислів особливо підходить для характеристики роботи колективу одеського заводу «Крайна». Ні, проблем тут багато. Але краєвиробничий комплекс виходить з ними подолати об'єктивні причини: це Верховна Рада, яка не дає достатньо грошей, а саме гроші потрібні для розвитку і комплексності заводу.

— Нема проблем. Тут діє доцільна підприємство «Крайно». Але краєвиробничий комплекс виходить з ними подолати об'єктивні причини: це Верховна Рада, яка не дає достатньо грошей, а саме гроші потрібні для розвитку і комплексності заводу.

На знімку: випробування 60-тишового крана; виробок: КМЦ-10 дуже зручний для фермерів, ніж «жесткий» на всі райони; мікропродовольства «Золота зірка», вручене одеситам за високу якість їхніх кранів.

Фото Анастасія ВАКУЛЕНКА.

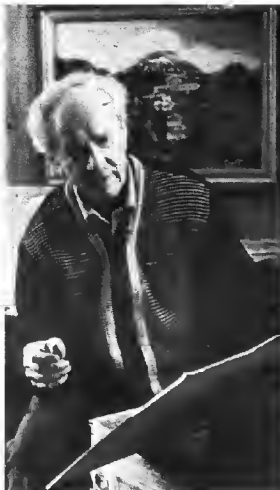
Економічний всеоуч

Визначте свій податок

За цією таблицею ви легко можете визначити свій податок.

ГОЛОВНА державна податкова інспекція дозволить вам відомо податкових інспекцій на місцях ставки прогресивного оподаткування доходів громадян, виходячи із неподаткованого мінімуму 1 млн. 400 тис. грн. на місяць.

Місячний сукупний оподатковуваний дохід	Ставки та розміри податку
до 1 400 000 грн. (в податку в розрізі неподаткованого мінімуму)	не оподатковується
1 400 000 — 7 000 000 грн. (від 1 до 5 неподаткованого мінімумів)	10 процентів суми доходу, що перевищує розмір неподаткованого мінімуму
7 000 000 — 14 000 000 грн. (від 5 до 10 неподаткованого мінімумів)	560 000 + 20% з суми, що перевищує 7 000 000 грн.
14 000 000 — 21 000 000 грн. (від 10 до 15 неподаткованого мінімумів)	1 960 000 + 30% з суми, що перевищує 14 000 000 грн.
21 000 000 — 35 000 000 грн. (від 15 до 25 неподаткованого мінімумів)	4 060 000 + 40% з суми, що перевищує 21 000 000 грн.
35 000 000 грн. і вище (понад 25 неподаткованого мінімумів)	9 660 000 грн. + 50% з суми, що перевищує 35 000 000 грн.

До 50-річчя
Перемоги
над
фашизмом

Сергій ПАВЛЕНКО, «Голос України», Валерій ІНЮТІН (фото)

СТАРИЙ ВОЇН МАЛЮЄ ЖИТТЯ

Його рукою водить пам'ять серця

Чернівець Микола Іванович Чиль уперше вивів за пензля у 50 років. А до того й не підозреває, що мав в душі потяг до малювання. Та й коли було прислухатися до якесь там душевних «дрібинців», коли видалось таке складне життя.

Як офіцер він був свідком і жертвою перших втомних випробувань у Казахстані. Керував фізичною підготовкою першого космонавта.

Сного часу мало не загинув від англійської палитної міни.

... Фашисти при відступі вирішили підірвати залізничну колію Ніжин — Чернігів. Потім з німецькими саперами вели машиніст Аркадій Васильович тв його помічник, юний підпільник Микола Чиль. Хлопець провів до паровоза і встановив на котлі передню підпальну англійську міну.

— Коли вже рушили, — оповідає ветеран війни, — я сказав про це машиністу. Той злякався. А вже у нього сніг. Чим приставили двох німців, і у відповідний час ми навіть не могли б порятуватися. А мина чомусь вибухнула на дві години раніше. На щастя, ми відійшли. Німці повискали, як млякі, таргани.

ін, і залетили біля колії. Але нікого не було! Вони дійшли висновку, що це їх обстріляли або партизани, або танки, що прорвалися десь поблизу. Тим часом ми сховалися у знайомих.

Після визволення Приднісся від фашистів Микола Чиль возив з машиністами на передову боєприпаси, ешелони із штрафниками. Паровоз не раз бомбили, але Бог милував! А недовго Микола став солдатом.

Можливо, тема війни, солдатського побратимства для нього найдорожча. Починав підполковник-відставник малювати випадково: вирішив самотужки збільшити знімок саванний на неслучайному фото образ батька, який не повернувся з війни. Малюнок-портрет вдался! І не тільки батька. Мов оживив пензлем сучасного хлопця-шляху Дмитра Жабинського, який скручував палачий літак не фашистів. Мати зізнала — плакала.

Добре пам'ятаю, як офіційно-сухо проходила у Чернігові військовоісторична конференція. І тут просить слова «незасланоаний» Микола Іванович. Виходить не трибуну з портретом розвідника-чернігівця Івана Ровинського і розпові-

дає про те, що в Одеській області зображеному на полотні стоїть пам'ятник як загиблему, а він насправді живе у японському обласному центрі, і мало хто знає про його подвиг.

... За філіжанкою кави довго дискутували з Миколою Івановичем про Леніна, Мазепа, демократів, КПУ та СПУ. Так і розійшлися, залишившись кожен при своїй думці. Парадокс у тому, що ветеран ніколи не красномовив, як на мене, картину «Розвинутий соціалізм», де розвинуте брєжнєвщина, але водночас художник співчуває комуністичній ідеї.

Важко, маючи життя, триматися чіткої партійної лінії. Його образний світ, почуття, думки, як і у багатьох чесних людей, — самі по собі партія. Партія, до якої ним, забувши про ідеологічний конфронтації, треба спокійно прислухатися.

На знімках: самодіяльний художник М.Чиль; «Парад Перемоги», «Розвідник і Ровинський», «Портрет дочки», «Розвинутий соціалізм».

Чернігів.

то ваше життя стане нестерпним». А воно аж я-
було нестерпним — постійне стегнення, погрози...

— Вам було страшно?

— Та ні, бо це була війна. На війні спочатку
страшно, а потім звикаєш, бо людина на фронті не
може тремтіти від страху постійно, вона воює...

— Знаєте, коли в прочитала ваш роман, то у мене
не йшло з думки: автор усядиомовний, що він не
лише змаював якусь часточку нашого життя, а й ви-
кривав могутню і страшну у своїй жорстокості си-
стему?

— Я писав про життя таким, яким воно було.
Звичайно, усядиомовний, що воно тактично повинно
бути. Ну а решту про мій роман мені розказали в
КАБ.

— Для того, щоб так написати, треба бути дуже
переконаний у своїй правоті людською. І відваж-
но, щоб їти напроці, щоб жити інакше, ніж усі.
Мабуть, це дуже страшно, коли всі йдуть в одному
напрямку, а ти — навпроти. Ви те усядиомовний?

— А коли так, то що ви відчували?
— Коли в писав роман, то й у галді не мав робити
жодні політичні звинувачення чи виправдання. Я
справді був переконаний у своїй правоті, бо не писав
неправди. І життя я бачив своє. Мого батька
заарештували, коли в був це зовсім малий. Ціа час
жінки, в евакуації, працювали у колоспис, потім на-

— Чому прем'єра відбулася саме в Києві?

— Так усі Русь з Києва поїхали. Можливо, й фільм
отих тех піде...

— Ви вважаєте, що «Чонкін» прийняв на вашу
Батьківщину як батьківщину?

— Не звинувачуйте мене в шовінізмі: я маю пра-
во і на те, й на інше, бо батьки мій родом з Украї-
ни, а моя юність минула в Запоріжжі...

— Як сказавши вана дала після того, коли «тер-
піння у радянській владі змучували», і ви вийшли
до Мюнхена?

— Нелюбо, особамі перші три роки. Хоч а не
іхав у невідомість: мене зустріли добре. І ще 76 ро-
ків я був прийнятий до Баварської академії красних
мистецтв, тож мене оточили увагою. Потім в вичини
німецьку й англійську мови, англійською володію
краще — читаю навіть лекції. Пішов і дружуєш —
загалом приїхавши.

— Я не заступлю, де краще жити...

— Там краще — одностанно. Але щоб вам у них
було добре, саід там народитися...

— І чуда, що інші ви живете в Москві?

— Висотний на 70, бо в Мюнхені у мене нині біа-
те спирає. Я маю там квартиру і приїжджаю тудя як
до дому. До речі, як і в Мюнхені теж...

— Кажуть, у вас донька — письменниця, яка не
володіє російською мовою.

— Ой! Чому не володіє? Володіє, це її рідна
мова, щоправда лише нею з граматичними помилка-
ми. Її зараз 21 рік, а в 17 вона написала повість —
німецькою мовою, яка вже трічі перевидувалася. До
речі, в німецькій тійшай вона була кращою учени-
цею з німецької мови. От Ольга вже приїжджає в
Москву як іноземка, бо виростає у Німеччині, вро-
да і неї.

— Вона теляновоїсть?

— Не зжу. Вмивається кже, що так. Але з а того
не тишусь, бо письменницький хліб не такий вже й
солодкий...

— Ви були членом КПРС?

— Ні.

— А нині зв'язі з партією симпатизувате?

— І симпатизую людям. А в партію жодну не
вступлю. Ажте бути членом партії — означає відпо-
відати за якісь її дії, а в хоту відповісти тільки за
себе.

— Ви сказали, що досить часто буваєте в Києві,
Запоріжжі, Керчі. Якою вам видається ситуація в
Україні?

— А не сприймете мою відповідь як великодер-
жавний шовінізм? Я страшенно радий, що Україна
забула незалежність, що мову українську на решті
вже можна почути на вулиці. Але здається мені, що
будемо ми жити разом — не знаю як, але разом.
Господарюватимемо окремо, але жити разом, бо
порозуміли нас не політичні, а віки.

Та переконана й в іншому: приростають вирюють. І
Правобережжя, і Альвобережжя України аж ніх не
однакові, у Криму неспокійно, а всім треба мирити-
ся... Багато росіяні та й русифіковані українці,
які нелюто сприймають необхідність переходу на

Валентина ПИСАНСЬКА, «Голос України»

Повертайся, Чонкін

Я НЕ ЧИТАЛА «Чонкіна», коли він з'явився, бо тоді було «як можна». Я читала, коли аж було «можливо» і пік мене сором. Бо свого часу сарйшмала лаші колосписно-радосні порядки якщо і не за зовсім нормальна лаше, то принаймні так, як учила лаші: окремі неболіси в окремо взятій селі.

А нині — набагато десяти років по тому, писала перелуду фільму, знатого за романом Володимир Воїновича чеським режисером Іржі Менцлом, ексханауєся: мільйони жили за системи абсурду, особливо й не за-жислюючись над цим.

Воїнович замислює, за що і вперало: був зневажає, переслідуваний, знаний.

І от — зустріч. Ні, не на урочистостях прем'єри для досить вибраного кола людей, де він з сарйшмалою та офіційно-поваж-ливо — розкалюється з дилематиками й на-являючись, а в холі зотелю «Дніпро». Звичайна непка. І ординарний «позовок» не вичинає дозо з-поміж інших чоловіків, а мені їй не вірилося, що нікому до нього зараз

Києва приїжджають такі письменники, Хі-бо хто адміністратор не без цілковити при-слухався до нашої розмови.

Розмовою кореспондентом «Голосу України» з письменником Володимиром Воїновичем піск прем'єрного показу фільму «Життя і незвичайні пригоди солдата Івана Чонкіна» про творчість, громадську позицію і не тільки про них

чався в ремісничому училищі в Запоріжжі — тут, до речі, минали мій найкращі роки, був робітником на заводі і на брауїнінці. І те життя, яке я бачив, бу-
ло іншим, ніж те, про яке писали в газетах.

— Але не у всіх вистачає мужності.

У письменника завжди є вибір і в вихід. Коли мене джуквали, і знав, що чим більше мене вбави-
ють, тим живішій мій жити — у цьому ієля сила. У-
сядиомовний цієї сили ратувало мене.

— Чонкін перекадаєний 30 мовами світу і на-
лежить світовій літературі. А от фільм знає іноземні
мійці.

— Так стаює: десять років тому право на екрані-
зацію роману купили британські продюсери, які з-
пропонували здійснити постанову чеському режисе-
роу.

Можливо, це трохи ренюші, але, на мій погляд, фільм вийшов дещо гротескний. Мені здається, це тому, що наврад чи нор-
мальна людина по-виріт, що десь, зотес міг так жи-
ти.

— Усе наше життя — гротеск. А те, що відбувало-
ся, навіть фантасти-
важно вигадати. І ви маєте рацію, бо
ві захилях своїх
знайомих, а в раз
жук «Моладен», це
ти здорово приду-
маєш! А я прига-
дую час, коли зів-
нав кімнату в ко-
лосписні — в селі
під Харковом. Вона
на трудівнен одер-
жувала 30 копійок
— це ж було в
свої реформи. І
дуже співчувала
американським
зробити, про
спасибі розповід-
ло радіо.

— Біліні, — казала вона. — Як вони живуть по-га-
но...

— А ви хіба краще? — поцікавився я.

— Так і ж гордо, мою і кор...

— Кажуть, що «Чонкіна» не покажуть у країнах
СНД?

— Бачте, фільм мені не належить. Його творчі-
виратим на постановку 3,5 мільйона доларів. Вони
підкупили, що на прокаті в США повинні поверну-
ти 16 відсотків вартості — бачимо 500 тисяч доларів.
Звичайно, і Україна, це не немалі гроші. Але
якоб в складатину з рещего країн СНД, то не так
уже й багато. А те, що фільм показавши в Києві,
по-спасибі Британській раді, яка організувала прем'є-
ру.

— Пане Воїнович, це вже після роману про Чонкі-
на ви зажали слави антирадянника. Але ж ваш
творчий шлях розпочався значно раніше. Він був
благополющувий?

— Я ніколи не був благополющувим письменником.
Моя перша повість була ну абсолютну беневісним.
Про жодні шкриття, звісно, тоді було й гово-
рило. Я третиню приніс її ще в рукописі старому
російському письменнику Ариодолу Олдинуці і за-
питав, чи можна її надрукувати?

Він зігнув і сказав, що можна, але подальше мого
життя було важким. А я не очікував труднощів, в
розрхохував на інше. І запитав у старого письмен-
ника: чому?

— Тому, — відповів він, — що ваша повість на-
дзвичайно схожа на реальне життя...

А була кінець 30-х років — період хрущовської
«відлати»...

— Швидко здійснівся прогноз вашого першого
критика?

— Досить швидко. Я почав багато друкуватися. А
1962 року мене просто на «ура» прийняли до Спіл-
ки письменників. Я надрукував два оповідання у
журналі «Новий мир», одне з яких мало назву
«Хочу бути чесним». Не знаю чому, але в тих чх
новиниш, які стесжали за «чистотою» пописів, ви-
никла підора: «Горой хоче бути чесним, а зхо-
дити, не може. І це де — у напій радянських краї-
ні?» І пішло-поїшло. Проте це було порівняно
дрібні неприємності. Великі почалися, коли я вступив
на захист Солженицина, а роман про Чонкіна
перевів на Захід. КАБ мене звинувачували в зне-
художнього твору — національного надбання —
контрабанди. Мене намагалися отруїти, мені погро-
жували, на мене нападвали «хулігані». Так я жив
до 30-го року.

Майстром сцені і художником слова, академіком, депутатом і лауреатом, які знали учас-
ті це візьмути у цуканувий країної людини нашої краї-
ни Аларіа Саварова.

— І що було далі?

— До мене прийшов чоловік і сказав: «Я уповно-
важений заявити, що терпіння радянської влади і
народу вичерпалося. Якщо ви згодні не виберетеся,

Випокання чоловічий ролі у фільмі «Життя і незвичайні пригоди солдата Івана Чонкіна»: Чонкін — артист Геннадій Назаров; Йорка — артистка Зоя Бурган.

державну мову. З ними теж миритися треба — не
воювати.

— Це Україна на шляху реформи аж нагло відстає
а Росії, що несправедливо багатіше ж країні. То
чому повинна жити так тяжко? Нема жодної причи-
ни лягати, що жок українці жини пірше від росіян...

Я був у Криму: там життя за радянської влади
без радянської влади. Але я певен, що обставини,
скадаються, змусять Україну кти шлахом ре-
форми. А іншого шляху й не дано...

Від автора. «Життя і незвичайні пригоди солда-
та Івана Чонкіна» демонструватимуться зятвря, в
столичному Палаці культури «Україна». Пред-
ставляє фільм письменник Володимир Воїно-
вич. Можє, і спрадї Чонкін повертатиметься!

Микола ВОЛОК, «Голос України»

«Не ставиться вимога і не виникає потреба...»

ТАКУ ДИРЕКТИВУ спустили в 1944 році керівники УРСР херсонцям щодо створення дитбудинку для польських дітей, переселених у Херсонську область з ліночків, куди їх насильно вивезли перед війною.

Після окупації гітлерівцями Польщі у вересні 1939 року померлих знайшли не тільки ті громадяни цієї держави, що опинилися під фашистським юрисдикцією, а й ті, хто розкошував на портунах на сході — в Радянській Україні та Радянській Білорусії. Евакуйованих з прифронтових районів Польщі на пошуку своєї самотньої армії, вони згодом побачили ще діти на плащі СРСР. Там були такі дитячі портовані й осадники — військові колоністи, яких польський уряд розселив після 1920 року вздовж кордону з СРСР, наділивши землями. Така ж дітя сплітка й військових пісичок, частину скандинавіа. За садченнями польських територій було депортовано органи НКВС понад мільйон громадян колоніальних держав, яку поділили між собою Гітлер та Сталін.

Протягом усієї армії вони перебували на ліночці, згадали про них лише тоді, коли після закінчення фашистської території УРСР потрібно було збудувати народне господарство, особливо ж виникала необхідність у робочих руках для сільського господарства. І ось, відповів до постанов Раднаркомом Союзу РСР від 5 квітня 1944 року № 359-106С і від 11 липня 1944 року № 854-244с, з відділення місцевостей СРСР на території Української РСР переселити 32,650 польських польських громадян.

Серед прибуток багато виявилися негражданими, не всі могли акорити на роботу, оскільки не мали одягу й ауту. У радосі місця й Каганович Олександровича, який Раднаркомської області, нікхрилад, приїздили 109 польські, серед яких дітей до 12 років — 46, літків людей понад 65 років — 14, переселених у зв'язку з туберкульозом та іншими хронічними захворюваннями — 368.

Найчисельнішим цей контингент виявився на Херсонщині — 468 осіб. Серед них було 300 дітей-сиріт, а також тих, чий батьки були в польській армії, в матері через матеріальні труднощі не могли їх прогодувати. Для цих дітей херсонські області кінці вирішили створити міру можливості, що задовільні умови.

6 жовтня 1944 року постановою бюро обкому КП(б)У було узалежено рішення про організацію дитячого будинку для дітей колишніх польських громадян у приміщенні педучилища й середньої школи в Катинському районі.

Після цього, бюро обкому партії ставило питання перед Радвою Народною Комісарія СРСР:
а) включити дитячий будинок для дітей колишніх польських громадян на цілодневне централізоване постачання продуктами харчування;
б) заархівувати херсонську обласну партію в обласному сиротинку, необхідну для виготовлення язуття, натилять та постійної близьки і аерійного одягу на 300 осіб.

Сьогодні можна сказати, який чиновник знайшов особливо пильного, але коли 18 жовтня 1944 року постанову Херсонської обласної партії, передуюча 9 жовтня на бланку обласної Рад, потрапила на стіл подполковника другого секретаря ЦК КП(б)У Дем'яна Короченка, то він нахвал на ній ось так резолюцію: «т. Корнієн. Прошу розв'язати в справі щодо дітей Ваших соображення».

Розбираючись майже місяць, після чого з'явився ось цей директивний лист із Києва: спеціально створити дитячий будинок для польських дітей «не ставиться вимога і не виникає потреба».

Ось так проявився інтернаціоналізм у дід. Цілопродана, пісички, коли це було вигідно, то й ЦК КП(б)У козарили. А в Херсонській області відкрито спеціальний будинок для польських дітей. Але існував він недовго — колишні польські громадяни не захотіли залишатися в радянському інтернаціональному «рані» і добилися повернення на свою батьківщину.

Тавмно

№ 1410 13.XI.1944 р.

Голові виконкому Херсонської обласної Раді депутатів трудящих тов. Пасенченку П.І.

Секретарю обкому КП(б)У тов. Федорову О.Ф.

Розглянувши постанову виконкому Херсонської обласної Раді депутатів трудящих і бюро обкому КП(б)У від 9 жовтня 1944 року «Про організацію дитячого будинку для дітей колишніх польських громадян», Раднарком УРСР і ЦК КП(б)У повідомляють, що постановою Раднаркомом Союзу РСР і РНК УРСР про розселення польських громадян, які переселяються з ліночків області СРСР, не ставиться вимога і не виникає потреба в організації самостійних дитячих будинків для польських громадян.

Дітей колишніх польських громадян, що переселяються в дитячий будинок ліночків області СРСР, необхідно розмістити в наявних дитячих будинках відповідно до п. 7 постанови Раднаркомом Союзу РСР і РНК УРСР № 804-23С.

Раднарком УРСР і ЦК КП(б)У повідомляють, що 11 листопада 1944 року № 1380-181 зобов'язав Наркоматом УРСР розмістити в наявних дитячих будинках Херсонської області 300 дітей колишніх польських громадян, також зобов'язав Наркоматом УРСР спусти додаткові фонди на постачання харчування цих 300 дітей і Наркоматом УРСР забезпечити їх одягом і аутути.

Заступник Голови Раді Народних Комісарів УРСР Д. Корнієнко.

Секретар ЦК КП(б)У Д. Корнієнко.

Володимир СЕРГІЙЧУК.

видаєд Катинського національного університету імені Тараса Шевченка, доктор історичних наук.

ЦЕНТР ГЕОГРАФІЧНИЙ — ЦЕНТР ДУХОВНИЙ

Саме на страшному Чорному шляху поставив першого зимівника козак Величко, ніби знав, що колись тут буде географічний центр незалежної України

Посеред широкого кіровоградського степу прямо на трасі, що веде з Новоград-Васильського до Новоушицької, розташувалися селище Дворішнівка. Трасу проклали у наш час. А значно раніше тут проходили, сумішасті Чорні шляхи — один із трьох, що ними ходили траси з татарами — грабували багатотисячальну напу України і гнали у полон її синів та дочок.

Саме тут, на страшному місці, неподалік критичально чистої річки Синюхи і поставив свій перший зимівник засновник мінського райцентру козак Величко. Як розповідав дідусь, поставив хату і крилицю виходила — дівочий синище і сім'яного. Величко, мужик був чоловік, не боявся нападників, оскільки землі там, де думка заходила.

Звідси істориків і краєзнавців приваблює і турбує географічний центр духовного відродження України. Як розповідав мені той член оргкомітету щодо створення Фонду центру духовного одвінн і культурного відродження України Володимир Гринько, планували будинок. Насамперед, хотіли спорудити високу дзвіницю Воскресіння, зведену з коштовних мінеральних укреслених каменів. Але — щоб за багато кілометрів було видно. Накопало майже роздумів багато незвичайного історико-культурного коментарю.

На якийсь скарбський мотил майже здійснюється як уособлення України величезна скульптура України — жіноцько-матері і скарб в руцях і піднімається в зона і бік планів, ніби очікуючи своїх синів і сім'яного. В роки, в далекому Криму — з неволі також дубурманський, в Задніпрянській Січ. Мотил та — копія скарбів, а в ній — музей золотих речей, знайдених на території України.

Ніби ласком охоплювала б комплекс кімнати дорога, і сама територія розподілялася на чотири райони частини широкими шляхами і в перекладі з кімнатою — чотири культурні споруди, ознакові за площею і висотою: автокафедральна, українська православна, греко-латинська церкви і синагога, побутова і музична майстерня скарбів.

Богдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

«КОБЗАР» 3-ПІД ЗЕМЛЮ

Незвичайну історію родинного «Кобзаря» поклали Гітлер Савош із села Горішнього Велинської області.

За скарбними переказами, що колись мав Гітлер одержавка, коли була ученицею церковнопарафіальної школи. Витовті війни «Сія» не розставалася з «Кобзарем». Діти до нього вчилися читати, люблять різнити музику історію України.

Вірші Тараса Шевченка сім'я ховала і від польської дорослішани, і від радянських енкаведистів. 1948 року, коли Гітлер хотів іти на військову службу, армія вийшла, то переклада йому що казав. У 1950 році енкаведисти розкрили підпільну організацію. І 18 жовтня,

Полюби центру — музей вояцьких фігур. Тут і скарби і скарби, і інші речі, і заповнена козацькі старшини. А ще ті, хто терпів Україну — від сім'ї давнина до новітніх часів: Батий, наш татарський, турецький, король польський, цар російський, кайзер німецький, Гітлер, Сталін і т.д. Щоб знайти нападків.

Трогати майже бути викладені з цегли, на яких інститут імені туди, хто жертвував на спорудження центру. Виставочний зал, театральні-спортивні неле, на якому з ранку до вечора — народні ігри та обряди, літературні заходи та інші заходи. Казковий містечко, де відбудували зустрішки в Котиторію, Іванко-Телесна та інші фольклорні персонажі. Від них рості одержували б дзвіночок — на згадку про відділення центру України.

Багато було задумів. На жаль, їх досі не судилося збудувати. Тільки в тому, що 16 липня 1991 року зусиллями активістів районної та обласної організації Товариства охорони пам'яток за сприяння місцевих адміністрацій встановили на місці пам'ятник історії, що на околиці Дворішнівки, в селі Горішній Велинській, в центрі нашої держави, а також освічено Козацьку крилицю. З'явилася, правда, й церква, але не тут, а в селісиді.

Шкоди, що не все так, як хотілося б, — з'ясувати під час зустрічі Володимир Гринько. — Що війна, криза, і спомогли, на яких сподівалися, виявилися не так багато, та вони не втрачено, віримо — ось почне Україна знімати наші чужі зношу поперемисла до ідеї. Саме поперемисла до ідеї, що не треба робити, нещодавно знайшли під Кіровоградом «ліпосла, яку, певне, не одні тисячі років. Не інструмент для писання на камені, а камені таблички. А українське Голос Соборі — богиня-дівоча».

Хочеться вірити, що так і буде. І не іншими благодійниками, як ми самі, ставши багатими і мудрими, асиродими, на свої чужі руки збудують Центр духовного одвінн і відродження. Не для себе, так для дітей, онуків і праправнуків.

Кіровоградська область.

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, «Голос України»

Цвяхом у серці

Немає цвяхом в серце однієї очі Марини у кошу.

Тарас Шевченко.

Чим довше ворушу той, тим глибше перекошується не висловити боже топіне, аби передав його мовою мав Тарас. Оцю прохотість за запам'ятовування.

Торкнеться незримим крилом спогади — і болить, нем у серці той цвяхом. І нехай він не той цвяхом. Знає, і він болячий. Не болять тільки люди з кам'яними серцями зовсім безсердечними. Та мав ми в серці той цвяхом. І нехай він не той цвяхом.

Що історію мав і собі з третього року — чорнобильської трагедії. Кажу не «пісичка», бо вона не кімнатою приймається до дого.

До Дитячого фонду, куди правили мені журналістські справи, зайтило подуржжя. Чоловік, який було, тривався, а в який на очах перелив слізми, коли вона побачила свій фоток. А на плечі дитячий шесті-семі років. Тендіти, топіносьма — як сім'ячка. Але — у вельсяному вібранні.

Ми чорнобильці, сварили гості. — А не — нашла доноска. Коли стало зрозуміло, що нам більше не можна мати дітей, ми болячі навіть дихати на до-

що. Мріяли: ось виростимо, вижде вона змязх, підуть онуки — будемо радий і радістю...

Але дихав і дихав смертю Чорнобиль. Донна стала «явтути на очі». Куди тільки не виміли її. Ті лікарі лили відкоди потім і розводили руками.

І коли стало ясно — сім'ячка погинула на радіаційному вітрі, мавла сіла за шпигли. Попила крихітне не-сім'яне пліткатице, фату. Підняли слабецьку дитинку, одити у вельсяному вібранні. Запросили фотографів. Бувають у бузаків чорні та білі вельсяні і вельсяні (чорнобиль) довго не міг мнесті рйкості — сім'ячка змязх...

За кілька днів сім'ячка згасла. Захворіла і сім'ячка. Мавельська дитинка з вельсяною вібранні (як і мав та хотілася собі жити-хотілася жити). Тільки оченята тентенні шпигали на білому. Нічого не шпигати, не плачуть. Тільки дитинка. Тільки дитинка...

Не відбериш. І естерію мав у серці цвяхом. Ухотіли вийти дитинку. Народжені й ненароджені. Ухотіли вийти дитинку. Народжені й ненароджені.

Ми. Господи, допоможи нам збудити з дум поплуду вельсяної сім'ячки і стати Людями.

Админок — хай їм. Болить — значить ми українці.

Резонанс

Анатолій БОБУХ, журналіст

Всюди чути «Голос України»

Несподівано був для Людмили Коберник — голови Херсонської міськради — лист із Венесуели. Його автор Василь Коберник повідомляв, що в одному з номерів «Голосу України» зустріє її прізвище. Провівши неседине дослідження, він писав, що херсонська державка має сильніє з його родинною мориня. До

речі, листа написано чудовою українською мовою, без жодної помилки. Можє, я спремд, звиняний гадати адвастія відкрити листів отримати розетний зв'язок.

Херсон.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

На футбольному пероні лунає сигнал про відправлення

ОТІ ПРОЛІТАЛА зимова перерва в національному чемпіонаті. Своєї в снігів міста поховалися поодинокі, почастішали друге коло. До речі, зустрічаються: «Карпати (Львів)» — «Ніва» (Вінниця), «Ніва» (Львів) — «Волиня (Луцьк)», «Кремінь» (Кременчук) — «Темі» (Шепетівка), СК «Миколаїв» — «Ворскла (Полтава)», «Кристал (Кіровоград)» — «Металург» (Запоріжжя), «Шахтар» (Донецьк) — «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Таврія» (Сімферополь) — «Чорноморець» (Одеса). А завтра відбудеться ще дві зустрічі: «Іллічів» (Іллічів) — «Гаріс» (Запоріжжя) — «Зоря-МАШ» (Львівський), «Прикарпаття» (Івано-Франківськ) — «Дністер» (Київ).

Про те, як команди провели ці канікули, як готувалися, які зміни сталися в колективах, як, власне, ставляться до припинення футболу, знаєте з повідомлень наших власних кореспондентів. Тому немає рації повторюватися. Але все ж скажу про те, що мені цікавило найбільше: напружені боротьби, цікаві ігри, гри. Зрозуміло, що ми бажали, щоб Україна мала суперклуби, які б успішно виступали на міжнародній арені. І щоб класичне «Динамо» тут було не самітне. Тож приємно було дізнатися про серйозну зміну курсу в «Дніпрі», у якого з'явився новий спонсор і солідні консультанти з Києва. Зрозуміло, що всі ці кроки ніяк не відірвані від цього колективу, який колись не пас задніх і на європейській арені.

Після цього надію в прихильників «Шахтаря» на те, що їхня улюблена команда, яка має чудовий ансамбль виконавців, під керівництвом давнього знайомого Володимира Савчука може рухатися вперед, дніпропетровчан, одеситів.

Честотливий намір і в «Чорноморці» та його наставника Леоніда Бурая. Команда також узяла курс на завоювання до європури!

Ми радітимемо, якщо в другому колі з хорошого боку про себе з'яв-

Лють й інші клуби. А поки що нагадаємо вам турнірне становище учасників:

	В	Н	П	Н	О
Динамо	13	4	0	44-16	38
Шахтар	12	2	3	36-12	38
Дніпро	11	2	4	31-21	35
Чорноморець	9	4	4	28-16	31
Таврія	9	2	6	37-23	29
Кристал	8	3	6	15-11	27
Кремінь	8	3	6	21-21	27
Торпедо	8	1	8	21-24	25
Верес	7	3	7	21-20	24
Ніва Ві	7	1	9	21-19	22
Карпати	5	6	6	15-19	21
Прикарпаття	5	4	8	18-27	19
Ніва Гр	5	3	9	20-32	18
Зоря-Міс	5	3	9	20-32	16
Волянь	4	4	9	20-31	16
Агрия	4	2	11	13-30	14
Темі	3	4	10	13-20	13
СК Миколаїв	4	1	12	12-34	13

Величезний інтерес сьогодні, звісно, і до національної збірної, яка не та, як нам би хотілося, стартувала у відбірковому турнірі чемпіонату Європи-96. Тепер у ній новий енергійний наставник Анатолій Коваленко. Вік разом із головним тренером молодіжної збірної Віктором Колотом не сидів склавши нуль. Ці фактори поєднані на багатьох турнірах і тогорішніх матчах за участю українських клубів удома і за кордоном. Зібрана інформація, гадаю, допоможе їм правильно орієнтуватися, визначити склад команди, який незабаром доведеться продовжити виступи на європейській арені.

Як відомо, 24 і 25 березня національна та молодіжна команди України зіграють з хорватами у них вдома відбіркові матчі чемпіонату і першого Єврокупу. Мабуть, не слід говорити, що за істотне чекати на нових футболістів. Хорватська національна збірна — лідер пілгунів, перемагає італійців на їхньому полі. Коментатори тут, гадаю, зайві.

А вже 25-ї наші команди приймуть у Києві італійців. До цих випробувань наші збірні готуватимуться з 16 по 23 березня в Австрії на чудовій базі поблизу кордону з Хорватією. Залати на автобусах, їсти і вершити на відбіркових матчах! Що ж, їй-бо наші!

І на завершення ще про одну подію. Протягом 5-7 березня в Києві пройде звітно-виробничо-конференційна Федерації футболу України. Вона, безумовно, має вплинути на подальшу долю українського футболу. Але скажу, якими будуть її підсумки, але скажу, що кіншій керівництвом ФФУ на чолі з Віктором Банником зроблено багато для розвитку популярної гри в нашій державі. По-перше, наш футбол став незалежним, його визнає світ. Наші збірні та клуби регулярно виступають у міжнародних змаганнях, часто ФФУ та УЄФА ставлять Україну за приклад. Не все це так просто робилося і досягалось, як декому здається. Отож, дякуючи цим людям за велику роботу, сподіваємося, що український футбол і надалі рішуче «криватиме» до великих вершин.

Віктор БАННИКОВ: «Здобутим задовольнятися не збираємось»

У НАШІЙ газеті за 2 березня ви мали можливість ознайомитися з думками про чинну українську федерацію футболу на посесію президента ФФУ Геннадія Лещука. Сьогодні слово надіало міністером президентом Федерації футболу України Віктором БАННИКОМ.

— Протягом чотирьох років національної незалежності зрозуміло чимало. Але здобути задовольнятися не збираємось. Дехто, шоворіда, безвідповідально заявляє, що мова українська Федерація автоматично стала членом ФІФА та УЄФА. Але то нісенітниця. Правотворення в цих організаціях була Росія. Хоча ми приєдналися до них раніше, були прийняті до цих міжнародних міжнародних організацій, ніж наблизити суді. І «привітання» нас не за країною, а за те, що ми поновили цивілізацію, постійно дотримувалися законів. Вважаю, що у нас величезний потенціал українського футболу. У цьому величезна заслуга багатьох поколінь гравців і тренерів.

Ми часом наїжджали до ФІФА та УЄФА своїм статутом та регламентом, повідомляли про конкретні розкрити футболного господарства. Делегати міжнародних футбольних організацій побували у нас і були задоволені побаченням і поговтом.

Дехто сьогодні критикує наш статут. Що ж, ні, інші, на другій конференції, підготували новий, який відповідало чинному законодавству та вимогам міжнародних організацій.

Чи задовольнені роботою міжнародного виконавчого ФФУ?

— Згідно з тим, що статут національної федерації, керівники регіональних асоціацій одностайно є членами виконавчого ФФУ. Серед них, звичайно, різні люди. Є й такі, що люблять лише розмовляти. Та в основному це справжні фахівці. З досвіду чотирьох річних діяльності зрозуміло, що рада ФФУ не потрібна, бо вона практично нічого не вирішує. Ліквідувати такий бідний, що ми не дорікали, що троє керівників федерації самостійно вирішували різноманітні проблеми українського футболу. Слід віддати перевагу роботі комітету.

Планують об'єднати любительський і професійний комітети і створити комітет для проведення змагань. Той не треба буде ходити до мене чи моїх заступників, щоб знайти рішення або перенести матч. Є статут, регламент. І їх треба виконувати, і дотримуватися. До речі, всі регіональні асоціації одностайно телеграфічно. Тепер існує кожного разу беззастоватно привітати гравців, які отримали жовті або червоні картки. Крім того, плануємо організувати регіональними федераціями проведення першості України серед команд колективів фізкультури. Відкрити працівникам ФФУ заборону інспектувати матч і усе ліжж. І ось ось — контроль і нагляд на допомогу у просвіщенні змагань.

Одне слово, роботи вистачить. Але головна наша турбота — дитини футбол, національна збірна, зміцнення клубів. І над цим слід зосередити працелюти усіх, що бачає добра і проітишати українському футболу.

Володимир МИГОВИЧ, Укрінформ

Галицькі зимові спортивні ігри

НАДВОРНІ вже календарна весна, а у високогір'ях Карпат ще господарює зима. Що провади, на низинних схилах і нагорях вже теж з'явилися провісники весни — темні плями від розтоплого снігу, які трохи несутся білу навару.

А от у верхів'ях снігу довговатимуть, мабуть, ще й у травні, приваблюватимуть прихильників зимового відпочинку і спорту. Але зимовий сезон офіційно завершується і треба поспішати. Отож, Івано-Франківська крайова рада спортивного товариства «Україна» організувала Галицькі зимові спортивні ігри. А місцем їх проведення став український центр зимового спорту — селище Воронка. При відбудові на прискоренні стадіон поблизу хутора П'ятихатки. Сотні людей піднялися туди сучасною канатно-крісельною дорогою.

На мальовничому прискореному паї збиралася спорсменів-любителів, туристів, багаторічних. Пройшли аліній гонки, кроси, спортивно-розважальні конкурси, змагання інвалідів, виступи учасників художньої самодіяльності.

Одне слово, то було справжнє свято молодості, здоров'я, завзятості. Воно засвідчило давню істину, що не хлібом одним живе людина.

На змичках канатно-крісельною дорогою на світо виринули ціліми родинами, дітьми крос для жінок; призи переможцям гелючуть і кукурікають.

Фото автора.

ВА РОКИ тому «Міслюк Українки» змайнює своїх читачів з Миколою Терасенком. Він перетісняє до паперу. Тут і настільки діють дива. Здаєть ся робили їх і Микола. В тому числі в професійній, хоча його професія, здавалось б, далека від вудів: учився історії. Однак дива тривають...

Микола Терасенко вирушає до Аргентини. Він може перебувати в цілі піднесення маринків, який прагнучи сісти за кермо заводи. Микола не хоче міру надто догома їм заступити. «Шероку, — каже, — поспрацюй. Можє, рікє...

Фото Юрія ХРОМУШІНА.

4 березня 1995 року. № 43 (1043)

Інформація про перший випуск акцій акціонерного товариства відкритого типу. Промислово-інвестиційної компанії «ДІНКО»

I. Основні дані про емітента

1. Рішення про створення акціонерного товариства «Промислово-інвестиційної компанії «ДІНКО» прийнято засіданням Директорського головної регіонального управління Промисловості України, м. Дніпропетровськ, вул. Леніна, 17.
2. Директорською лістинговою радою профілює, м. Дніпропетровськ, пр. Кара Марека, 93.
3. Товариством з обмеженою відповідальністю «Фінансово-промислової компанії (Шульцков, м. Дніпропетровськ, пр. Боромині, 77/45 (засновницький договір від 12.01.1995 р.)

4. Юридична адреса емітента:
м. Дніпропетровськ, вул. Леніна, 17.
5. Цілі діяльності:
— випуск цінних паперів і всі види діяльності щодо їхнього обслуговування;
— суцільна інвестиційна діяльність емітента. Придбання нерухомого майна, часток, паїв, акцій, які належать до частин господарських товариств у процесі приватизації;
— діяльність з управління активами інвестиційних фондів;
— консалтингові корпоративні та фінансові послуги щодо інвестицій, фінансової стратегії.
6. Загальний обсяг статутного фонду 12 000 000 000 (дванадцять мільярдів) карбованців.
7. Засновники робили внески до статутного фонду товариства у грошовій формі в розмірі 3 млрд. грн.
8. Початковий внесок сім надістав на рахунок № 2407747 у Дніпропетровському регіональному управлінні Промисловості України.
9. Контроль за діяльністю товариства здійснює ревізійна комісія товариства, що вибирається загальними зборами акціонерів.

II. Дані про емісію цінних паперів

1. Рішення про випуск акцій прийнято зборенням засновників 12 січня 1995 р. (протокол № 1 від 12 січня 1995 р.) з метою забезпечення приватності зборів з метою забезпечення приватності осіб, участь в яких у приватизаційних процесах в Україні, розвитку ринку цінних паперів в Україні.
2. Грошовий обсяг першого випуску — 12 млрд. грн., яка поділена на 12 000 шт. акцій номінальною вартістю 1 млн. грн. кожна.
3. Планується випустити перші іменні акції. Привілейовані акції не випускаються.
4. Серія здійснюється серією А за номерами 001—12000.
5. Продав акцій АТ Промислово-інвестиційної компанії «ДІНКО» проводиться за номінальною вартістю.

5. Засновники нарахували 3000 простих іменних акцій на загальну суму 3 млрд. грн. Вартість акцій сплачена у грошовій формі. Решта акцій розподіляються шляхом відкритої передплати.

6. Установчі збори проводяться 7.04.1995 р. за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Леніна, 17.
III. Організація розміщення акцій

1. Термін відкритої передплати становитиме з 10 березня по 1 квітня 1995 року.
2. Розподілення акцій проводиться за Директорським головної регіонального управління Промисловості України за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Леніна, 17, дошки за телефоном 44-73-40, 45-94-44.
3. Акції мають вільний обіг.

4. Кожна акція товариства дає акціонерів право:
— одержувати дивіденди за рішенням загальних зборів акціонерів;
— брати участь у виборі акціонерів із правом вирішального голосу;
— крім того, в акціонерів з цієї права, незалежно від місця проживання в Україні та статуту товариства.

5. Покупця — фізична або юридична особа — сплачує не менше 30 процентів номінальної вартості акції в день укладення договору і не менше 60 процентів вартості акції (у разі укладення попереднього внеску), після чого вноситься передплата до дня сплати установчих зборів. Плата вартості акції сплачується в термін, аби бути встановленим установчими зборами, але не пізніше 6 місяців від дати реєстрації товариства.

6. У разі, якщо передплата на акції переважно розшир оголошеного статутного фонду, проводиться відмова у зайві передплати акціону з перенесенням передплати на інші періоди.
7. Якщо до закінчення передплати не буде покрито 60 процентів акцій, акціонери товариства викликаються на засідання. Особа, від передплати акцій, внесли менше суми повертаються на наступні жерез 30 днів після закінчення передплати.

8. Виплата дивіденди за акціями здійснюється акціонерами товариства Промислово-інвестиційної компанії «ДІНКО» один раз на рік у строки та в розмірі, аби визнається рішенням загальних зборів акціонерів.
IV. Чисельний ризик

Несплатність акцій налічується Україні щодо інвестиційної політики, розподілення і приватизації, економічно неоприлюднені змін у податковій політиці.

УКРСОЦБАНК ПАНОВЕ!

**Акціонерно-комерційний банк
соціального розвитку
«Укрсоцбанк»
повідомляє про загальні збори
акціонерів банку, які відбудуться
20 квітня 1995 року об 11.00 у
приміщенні Будинку кіно за адресою:
м. Київ, вул. Саксаганського, 6.**

Порядок денний:

1. Звіт правління про діяльність «Укрсоцбанку» за 1994 рік та перспективи його розвитку.
2. Звіт ревізійної комісії про проведення ревізії банку за звітний період.
3. Про розподіл прибутку банку за результатами діяльності в 1994 році.
4. Про зміни і доповнення до статуту банку.
5. Вибори ради банку, ревізійної комісії та голови правління.
6. Різне.

Рестрація — 9.30 — 11.00

Довідки за телефонами:
269-05-83, 269-02-00, 269-25-36.

Правління.

СПЕЦОДЕЖДА:

костюми х/б і брезентові, рукавиці х/б, диалектичне перцатки, фуфайки, халати х/б беліе и темные.

ОБУВЬ РАБОЧОЮ:

ботинки рабочие, сапоги резиновые.

Тел. (05687) 8-18-19.
Факс: 4-39-73.

Малое предприятие

«Гарант»
предлагает

НЕФТЕПРОДУКТЫ:

Мазут, бензин, дистиллю, битум штихий МЗ, битум штихий М4, серу технічну штичують.

КУПИМ МАКУЛАТУРУ

Тел. (05687)
8-87-97, 4-39-88.
Факс: 4-39-73.

**Одесское предприятие
«Сельский вариант мини-молоко»
выпускает высококачественное оборудование по
переработке молока на творог, брынзу, сметану,
масло сливочное производительною:**

- 1500 — 2000 л молока в сутки (цена 1 миллиарда карбованцев);
- 3000 л молока в сутки (цена 1,5 миллиарда карбованцев);
- 5000 л молока в сутки (цена 2,2 миллиарда карбованцев).

Наши реквизиты:

ЧП «Мини-молоко», 270044, г. Одесса,
Французский бульвар, 33-А, гостиница «Экран», ком. 604.
Р/с 1468362 в отд. Укрэксимбанка
в г. Одессе,
МФО 328618. Код: 21004195.
Факс: (0482) 22-00-73,
тел. (0482) 28-67-44.

Інформація про другий випуск акцій

«Хіалабанк»
акціонерного банку «Хіалабанк»

АКБ «Хіалабанк» створено рішенням загальних зборів акціонерів 1 січня 1994 р. і зареєстровано в Національному банку України 13 грудня 1994 р. (№ 145) у формі відкритого акціонерного товариства. Статутний фонд банку сплачений (на 1.07.94 р. становить 6 млрд. грн.) і оформлений за рахунок першого випуску акцій.
Акції першого випуску розміщено серед юридичних та фізичних осіб 1 ставом на 1.07.94 р. повністю сплачені і розмірі номінальної вартості.

Другий випуск акцій АКБ «Хіалабанк» складає 25.000.000 (двадцять п'ять мільйонів) грн. прохати іменних акцій номінальною вартістю 1000000 (одні мільйон) грн. загальною сумою 25.000.000.000 (двадцять п'ять мільярдів) грн.

Акції другого випуску розміщені в правах на придбання між собою серією.

Акції другого випуску АКБ «Хіалабанк» розміщуються шляхом відкритої передплати серед юридичних та фізичних осіб.
Акції реалізуються з курсовою надбавкою, яка встановлюється правлінням банку на підставі співвідношення попиту та пропозиції.
Право на придбання акцій за номінальною вартістю в першу чергу надається акціонерам банку — власникам акцій попереднього випуску.
Переліток акцій другого випуску триватиме з 6 березня 1995 р. до 29 квітня 1995 р.

Акції випускаються у безготівковій формі і оплачуються в номінальній валюті.

Рух акцій фіксується у книзі реєстрації акцій. Власник має право продати чи передати будь-яку кількість належних йому акцій іншій особі без попереднього узгодження з банком, але з обов'язковою реєстрацією нового власника в банку в 10-денний термін. Без такої реєстрації угода щодо акцій-продажу акцій не вступить в силу.

Виплату дивідендів плануватиметься здійснювати щорічно за рахунок прибутку, що залишається в розподіленні банку після сплати установчих акційного законодавством податків та інших платежів до бюджету, створення резервного та інших обов'язкових фондів.

У разі відмови банку в реєстрації другого випуску акцій залучені кошти повернуться акціонеру за десятиденний строк.

Акції другого випуску АКБ «Хіалабанк» можна придбати за адресою: Чернігів, вул. Леніна, 32.
За докладною інформацією звертатися за телефонами: 4-00-69, 4-05-48.

Голова Правління
Котельницький Л. М.

УВАЖАЕМЫЕ АКЦИОНЕРЫ!

Страховая компания «Правэкс-страхованье» напоминает своим акционерам, что общее собрание состоится 10 марта 1995 года в 16.00 в актовом зале института физиологии им. Богомольца.

Для регистрации необходимо иметь при себе паспорт, сертификат акции на предъявителя.

Правление компании.

Информация о выпуске акций первой эмиссии акционерным обществом открытого типа «Помощь»

1. Основные данные об эмитенте

1. Наименование эмитента: акционерное общество открытого типа «Помощь».

2. Местонахождение: 340035 Донецк, ул. Челюскинцев, 174 «А».

3. Дата проведения собрания учредителей: 15 февраля 1995 г.

4. Общество создается в целях усиления социальной защищенности инвалидов — акционеров общества, обеспечения их социальных гарантий и занятости, производственной, коммерческой, посреднической и внешнеэкономической деятельности.

5. Предметом деятельности общества является:

— внешнеэкономическая деятельность;

— открытие обменных пунктов иностранной валюты в порядке, установленном законодательством Украины;

— торговля иностранной валютой через уполномоченные банки и другие кредитно-финансовые учреждения;

— доверительные операции по поручению клиентов, кроме операций с приватизационными бумагами;

— оказание консультационных, информационных и иных услуг;

— производство товаров народного потребления и их реализация;

— оптово-розничная торговля на территории Украины и за ее пределами;

— производство, заготовка, переработка и реализация продуктов сельского хозяйства, рыболовства, пчеловодства, звероводства, а также лесопользования и лесовосстановления;

— осуществление строительных, монтажных и ремонтных работ, производство, приобретение, переработка и реализация строительных материалов, металлоизделий, хозартезеля и отходов производства;

— производство и реализация продукции производственно-технического назначения;

— информационные, консультационные, маркетинговые, лизинговые, брокерские, гостиничные, рекламные услуги, финансовый лизинг;

— открытие коммерческих банков, страховых компаний;

— оказание услуг в области автомобильного транспорта и технического обслуживания транспортных средств, транспортно-экспедиционных услуг;

— посредническая, торговая, торгово-посредническая деятельность и иные виды — инвестиционная, биржевая, в том числе осуществление посреднических функций на рынках товаров, ценных бумаг, валюты;

— гарантийное и сервисное обслуживание электронной и другой техники;

— ремонт, наладка и установка электронной оборудования;

— создание и реализация программного обеспечения;

— организация выставок, ярмарок и аукционов, семинаров, симпозиумов, в том числе участие в них;

— организация аукционной, комиссионной и посылочной торговли товарами отечественного и зарубежного производства;

— полиграфическая, издательская и рекламная деятельность;

— организация предпринимательского общественного питания;

— организация охраны хозяйственных объектов и физических лиц;

— купля-продажа интеллектуальной собственности;

— открытие учебных и оздоровительных центров, бизнес-клубов;

— организация туризма и экскурсионного обслуживания;

— организация культурного досуга населения, в том числе создание аттракционов, клубов, дискотек, игровых заведений, организация и проведение концертов, зрелищных и спортивных мероприятий;

— образование собственной производственной и строительной баз, научно-исследовательских лабораторий, отделов, конструкторских и проектных бюро, а также образование собственных производств, корпоративных подразделений, филиалов, совместных и самостоятельных производств с использованием современных технологий;

— изучение рынка недвижимости;

— проведение тендеров и аукционов по объектам движимого и недвижимого имущества;

— инвестирование средств, а также мобилизация средств в объекты приватизации, программы развития промышленности, сельского хозяйства, строительства, транспорта, связи, социальной сферы, в том числе с участием иностранного капитала;

— осуществление благотворительной деятельности, способствующие трудоустройству инвалидов, малообеспеченных граждан и пенсионеров;

— другая деятельность, не запрещенная действующим законодательством Украины.

Отчет об уставном фонде

6. Руководящий состав общества — специалисты с высоким экономическим и юридическим образованием, значительным опытом работы по специальности.

7. Общество планирует использование в своей деятельности передовых производственных технологий и новейших научных достижений с целью получения обществом максимальной прибыли.

8. Общество предлагает проводить государственную регистрацию иностранных инвестиций зарубежных участников согласно Декрету Кабинета министров Украины «О режиме иностранного инвестирования».

9. Планируемый уставной фонд эмитента составляет 300 000 000 карбованцев и поделен на 150 000 простых именных акций и 150 000 простых акций на предъявителя номинальной стоимостью 1000 000 карбованцев каждая.

II. Характеристика финансового положения эмитента

1. Кредиторский задолженность общество на момент выпуска акций не имеет.

2. Административные и экономические санкции государственных органов на момент выпуска акций не налагались.

III. Движение об эмиссии ценных бумаг

1. Решение об организации подписки на акции общества принято на собрании учредителей 15 февраля 1995 г.

2. Цель использования финансовых ресурсов, выданных от эмиссии — получение прибыли от коммерческой и финансовой деятельности, а также в развитие высокопроизводительных технологий. Формирование уставного фонда осуществляется за счет денежных средств, движимого и недвижимого имущества учредителей и акционеров общества.

3. Планируемый объем первой эмиссии — 300 000 000 карбованцев.

4. Вид и категория ценных бумаг — простые именные акции и простые акции на предъявителя.

5. Учредители акционерного общества обязаны быть держателями не менее 25% акций общества сроком не менее двух лет. Учредителями общества являются юридические и физические лица:

— граждане Украины — держатели простых именных акций общества в количестве девятидести тысяч штук; Standart international trade LTD (Израиль) — держатель простых именных акций общества в количестве

стес шестидесяти тысяч штук и простых акций на предъявителя в количестве сто сорок тысяч штук;

— Ворошиловское районное общество инвалидов «Помощь» — держатель простых акций на предъявителя — общества в количестве сто пятнадцать тысяч.

6. Номинальная стоимость каждой акции — 1000000 карбованцев. Количество простых именных акций — 150000 штук, простых акций на предъявителя — 150000 штук. На каждой простой именной акции указывается серия «А» и порядковый номер от 000001 до 150000. На каждой простой акции на предъявителя указывается серия «А» и порядковый номер от 150001 до 300000.

7. Подписка на акции первой эмиссии производится по адресу: 340035, Донецк, ул. Челюскинцев, 174 «А» и в специализированных пунктах подписки на акции АО «Помощь». Общество имеет право привлекать для распространения своих акций торговцев ценными бумагами в соответствии с действующим законодательством. В случае неадекватности или превышения полномочий учредители действуют согласно законом Украины «О хозяйственных обществах» и «О ценных бумагах и фондовой бирже».

8. Начало подписки на акции первой эмиссии общества — 1 марта 1995 г., окончание — 1 апреля 1995 г. Начальный курс продажи акций — по номинальной стоимости.

9. Владельцы акций имеют право:

— получать дивиденды общества;

— получать часть собственности имущества общества в случае его ликвидации пропорционально стоимости принадлежащих ему акций общества;

— отчуждать акции, принадлежащие ему, в порядке, определенном действующим законодательством, записать их на наследника;

— принимать участие в общих собраниях акционеров;

— избираться и быть избранным в ревизионную комиссию и другие органы общества;

— получать информацию о деятельности общества;

— пользоваться преимущественным правом на приобретение дополнительных выпущенных акций общества.

10. Выплата дивидендов будет производиться по адресу: 340035, Донецк, ул. Челюскинцев 174 «А» или в созданных специализированных пунктах общества. Сроки выплаты дивидендов определяются общим собранием акционеров или правлением общества. Выплата дивидендов может производиться раз в квартал, раз в полгода или раз в год.

IV. Дополнительные информации об эмиссии

1. В случае неадекватности необходимой для учреждения общества подписки средства акционеров подлежат возврату.

2. Вступительные взносы вносятся на счет № 210467991 в Днепропетровском МФО, 334895.

3. Учредительное собрание общества состоялось 2 апреля 1995 г. по адресу: Донецк, ул. Челюскинцев, 174 «А».

4. Учредители имеют право внести свою долю в виде движимого и недвижимого имущества. Информация о составе имущества, вносимого в натуральной форме, предоставляется в Министерство финансов Украины.

5. Фактором риска для деловой деятельности эмитента может являться то, что принятие законодательством Украины нормативных актов, резко меняющих порядок работы общества.

Президент акционерного общества открытого типа «Помощь» Е.Я.ВИНОКУРОВ.

Паневежский государственный стекольный завод
начал производство закрывающихся прозрачных бесцветных бутылок для алкогольных напитков.

Емкость — 0,5 л и 1,0 л
Бутылки высокого качества производятся на импортном оборудовании.

Качество проверяется электронными приборами.

Желающим купить обращайтесь:

Литва, тел. (8-01254) 67973.

Тракторы МТЗ-80/82, ДТ-75, Т-170, бульдозеры на их базе, бульдозеры ДТ-17-55, ПКА-1А «Кариатид», тракторы К-700А, К-701, каток ДУ-54, экскаваторы ЭО-3211, ЭО-4112, ЭО-3111, ЭО-2628, ленточная конвейерная разная, клинчатые ремни, цепи, электростанции ДТ-10, 50, 100 кВт и др., подшипники качения 220, 222, 180207 и др., агрегаты сварочные АДЦ, АДВ, АСТ-16 (на Т-16) и др., агрегаты тракторные ПТС-20, ПТС-20, ПТС-6У, ННП «Радич» [044] 412-83-94, 412-16-12.

Предприятие реализует со склада в Киеве а/м ГАЗ-31029 «Волга», УАЗ всех модификаций, ВАЗ.

тел. 449-29-17.

Организация реализует со склада в г. Днепрпетровске:

АВТОМОБИЛИ

для грузовых и легковых автомобилей, сельхозтехники, погрузчиков, мотоциклов. Самостоятельно и в комплекте поставки.

Тел.: (0562) 445-448, 446-464, 440-044. Факс 442-406.

Сообщаем, что МП «МЕТЕКС» ликвидируется с 30 апреля 1995 года.

Все претензии предъявлять по тел. 435-32-45.

До уваги виробників сільгосппродукції!

Підприємство у співістаті пристосує до умов замовника, асортименту, поставити та проведе

пункти: закриваються роботи між-целя з виробництва

— водонасосні насоси

— конвеєри з м'яса та птиці (Служба м'ясо-хлібопродукції);

— комби, комбиного м'яса; — молоко.

Телефон (044) 245-61-97; факс (044) 276-11-16.

ГОЛОС України

4 березня 1995 року. № 43 (103)

